

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2015 r. – Amrita i in./Komisja**(Sprawa T-439/15)**

(2015/C 328/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Soc. coop. Amrita arl (Scorrano, Włochy), Marta Cesi (Alliste, Włochy), Comune Agricola Lunella – Soc. Mutua Coop Agricola (Galatone, Włochy), Loredana Faustina Mustich (Lequile, Włochy), Olga Rollo (Lecce, Włochy), Claudia Borrello (Salve, Włochy), Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi (Miggiano, Włochy), Luigi Marzo (Specchia, Włochy), Azienda Agricola Piccapane di Pellegrino Giuseppe (Castrignano del Capo, Włochy), Azienda Agricola Le Lame di Russo Antonello e Russo Gianluigi Ss (Cutrofiano, Włochy), Ivana Lanzieri (Ugento, Włochy), Giovanni Stendardo (Presicce, Włochy), Anna Maria Stasi (Castrignano del Capo, Włochy), Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi (Muro Leccese, Włochy), Maria Grazia Castriota (Galatone, Włochy), Emanuele Gabrieli Tommasi (Calimera, Włochy), Azienda Agricola di Canioni Fiorella (Melendugno, Włochy), Azienda Agricola Spirido Ss agricola (Ruffano, Włochy), Silvia Coppola (Guagnano, Włochy), Fondazione le Costantine (Uggiano la Chiesa, Włochy), Impresa Agricola Stefania Stamerra (Lecce, Włochy), Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco (Trepuzzi, Włochy), Cooperativa Sociale Terrarossa (Tricase, Włochy), Irene Vaglio (Tricase, Włochy), Cosimo Antonio Simone (Morciano di Leuca, Włochy), Azienda Agrituristica „Gli Ulivi” di Baglivo Cesaria (Tricase, Włochy), Osvaldo Preite (Taurisano, Włochy), Masseria Alti Pareti Società Agricola arl (Maglie, Włochy), Società Agricola Li Matonni Sas di Sammarco Ascanio & C. (Erchie, Włochy) (przedstawiciele: L. Paccione i V. Stamerra, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (Dz.U. L 125 z 21.5.2015, s. 36), po niezastosowaniu w razie potrzeby dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r., opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (Dz.U. L 169 z 10.07.2000, s. 1), ze wszystkimi konsekwencjami prawnymi w szczególności w odniesieniu do kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu dotyczą również sprawy T-436/15 Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi i Negro/Komisja oraz T-437/15 Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe i in./Komisja.

W uzasadnieniu strona skarżąca podnosi szesnaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem dyrektywy 2000/29 ze względu na naruszenie art. 48 TUE w związku z art. 3 TFUE i art. 5 TUE, braku kompetencji i naruszenia zasady lojalnej współpracy.

— W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że Komisja powierzyła Unii w dyrektywie wyłączną kompetencję nieprzyznaną traktatami.

2. Zarzut drugi, dotyczący niezgodności z prawem dyrektywy 2000/29 ze względu na brak kompetencji i naruszenie art. 5 TUE w związku z zasadami lojalnej współpracy i pomocniczości.

— W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że w dyrektywie przyznano Komisji nieprzyznane traktatami kompetencje do uchylecia środków przyjętych przez państwo członkowskie w zakresie regulacji wymogów fitosanitarnych odnoszących się do roślin.

3. Zarzut trzeci, dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji 2015/789 z powodu niezgodności z prawem dyrektywy 2000/29, jak wynika z powyższych pkt 1 i 2.
4. Zarzut czwarty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 6 TUE w związku z zasadą skutecznej ochrony sądowej wcześniej przyznanej stronie skarżącej przez włoski sąd administracyjny.
5. Zarzut piąty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 5 TUE w związku z zasadami lojalnej współpracy i pomocniczości, zważywszy na całkowity brak uzasadnienia w odniesieniu do rozstrzygającej kwestii ewentualnego niewystarczającego charakteru działań w zakresie zwalczania przez państwo członkowskie bakterii *Xylella fastidiosa*.
6. Zarzut szósty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 5 TUE w związku z zasadami proporcjonalności i ostrożności.

— W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że treść normatywna zaskarżonej decyzji jest niewspółmierna do wyznaczonych celów.
7. Zarzut siódmy, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji Komisji 2015/789 ze względu na naruszenie standardu ISPM nr 9 w związku z art. 5 TUE i z Protokołem (nr 2) TFUE w sprawie stosowania zasad proporcjonalności i ostrożności.
8. Zarzut ósmy, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 w części, w jakiej z naruszeniem art. 5 TUE i uregulowanej w nim zasady proporcjonalności, Komisja określiła całą prowincję Lecce jako „strefę zakazaną”, a pas co najmniej 10 km na Północ od wspomnianej prowincji jako „strefę buforową”. Zaskarżona decyzja została ponadto wydana z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych ze względu na brak pouczenia i braki w uzasadnieniu oraz zawiera błędy i niesłuszne przekonania.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 5 TUE i przez brak kompetencji, zważywszy, że tylko państwo włoskie mogło wskazać i wyznaczyć ewentualną strefę zakazaną.
10. Zarzut dziesiąty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 5 TUE i ze względu na brak kompetencji w części, w jakiej Komisja zakazała sadzenia roślin żywicielskich w „strefie zakazanej” i ze względu na naruszenie art. 1 Protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, skutkiem czego zaskarżona decyzja stanowi nieskodyfikowane ograniczenie przysługujących skarżącym na posiadanych przez nich nieruchomościach rolnych praw rzeczowych.
11. Zarzut jedenasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 przez naruszenie zasady ostrożności i art. 5 TUE w związku z dyrektywą wspólnotową 2001/42 w zakresie, w jakim środek dotyczący usunięcia zakazanych i zdrowych roślin w promieniu 100 m w związku z wymogami dotyczącymi obowiązkowych zabiegów fitosanitarnych w celu zwalczania owadów-wektorów określonego organizmu i roślin, które mogą być żywicielami tych wektorów, niekorzystnie oddziałuje na środowisko naturalne i zmienia krajobraz Salento w braku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz badań zagrożeń dla środowiska naturalnego i zdrowia ludzi.
12. Zarzut dwunasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 11 i 191 TFUE i dyrektywy wspólnotowej nr 43/1992, ponieważ przyjęte środki nie obejmują oceny zagrożeń, jakie usunięcie, zwalczanie i środki ochrony roślin mogą spowodować na szczególnie chronionych prawem Unii częściach obszaru, zważywszy, że zostały one sklasyfikowane jako obszary specjalnej ochrony, parki i tereny mające znaczenie dla Wspólnoty.

13. Zarzut trzynasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie Europejskiej konwencji krajobrazowej podpisanej we Florencji w dniu 20 października 2000 r. i naruszenie art. 191 i 111 TFUE w związku z dyrektywą wspólnotową nr 43/1992.
- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że postanowienie Unii nakłada obowiązek usunięcia wszelkich drzew oliwnych z obowiązkiem zastosowania pestycydów chemicznych w szczególności zakazanych w rolnictwie ekologicznym, co oznacza w rzeczywistości zaprzestanie działalności skarżących gospodarstw, które od wielu lat prowadzą ekologiczną uprawę oliwek.
14. Zarzut czternasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie rozporządzenia nr 178 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. oraz art. 11 i 191 TFUE w szczególności w odniesieniu do dyrektywy 2009/128/WE i ze względu na naruszenie zasady proporcjonalności oraz istotnych wymogów proceduralnych.
- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że Komisja zobowiązała stronę skarżącą w decyzji Unii do zastosowania niedozwolonych w rolnictwie ekologicznym substancji chemicznych i do wykorzenia roślin nawet tylko w przypadku podejrzenia zakażenia. Środki te są sprzeczne ze wskazaniami opinii naukowych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, a także oparte na poglądzie, który nie został dotychczas wykazany, iż istnieje związek przyczynowy pomiędzy szybkim usychaniem drzew oliwnych a bakterią *Xylella*.
15. Zarzut piętnasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 w zakresie, w jakim Komisja Europejska, zamiast podjąć tymczasowe środki zarządzania ryzykiem konieczne do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia, miała czysto hipotetyczne podejście do ryzyka, które w szczególności Trybunał Sprawiedliwości wyklucza.
16. Zarzut szesnasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 5 TUE, naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i naruszenie zasady proporcjonalności.
- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że stosowanie pestycydów i środków zwalczania – uznane przez EFSA za nieskuteczne i niewykonalne – nie są konieczne do osiągnięcia celu przepisów UE poprzez dyrektywę 2000/29/WE, a zatem naruszają one zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2015 r. – European Dynamics Luxembourg i in./Europejska Agencja Leków

(Sprawa T-441/15)

(2015/C 328/24)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja), European Dynamics Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: I. Ampazis i M. Sfyri, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków